

Sygn. akt IV R C 622/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant: Michalina Czyrson

po rozpoznaniu w dniu 07 października 2015 roku w Gdańsku

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniego K. K. (1) reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową B. R.

przeciwko M. K.

o alimenty

1. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz małoletniego powoda K. K. (1) ur. (...) tytułem alimentów kwotę po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie za okres od dnia 25 lipca 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku, oraz kwotę po 650 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie za okres od dnia 01 stycznia 2015 roku do 31 marca 2015 roku oraz od dnia 01 sierpnia 2015 roku płatnych do rąk przedstawicielki ustawowej B. R. z góry do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności każdej raty,
2. umarza postępowanie w zakresie częściowo cofniętego pozwu,
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
4. zasądza od pozwanego M. K. na rzecz małoletniego powoda K. K. (1) kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
5. nakazuje pobrać od pozwanego M. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 403 zł (czteryście trzy złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie,
6. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt IV RC 622/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 lipca 2014 roku małoletni K. K. (1), reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową, wniósł przeciwko M. K. o alimenty w wysokości 1000 zł miesięcznie płatne do 10 dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat. Wraz z pozwem wniesiono o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o alimenty poprzez zobowiązanie pozwanego do łożenia na rzecz małoletniego powoda po 700 zł miesięcznie, na czas trwania postępowania,

W uzasadnieniu powód podał, że pozwany jest jego ojcem. W okresie od października 2013 roku do końca kwietnia 2014 roku rodzice małoletniego powoda nie utrzymywali ze sobą kontaktów. Pozwany początkowo płacił tytułem

alimentów po 1000 zł miesięcznie, a od stycznia 2014 roku po 500 zł miesięcznie. Według wskazań przedstawicielki ustawowej powoda, kwota 500 zł jest niewystarczająca by zaspokoić jego usprawiedliwione potrzeby. W uzasadnieniu podano, że powód ma ponad rok, uczęszcza do żłobka. Łączny koszt utrzymania powoda wynosi ok. 2000 zł miesięcznie, w tym wyżywienie 540 zł, odzież i obuwie 50 zł, kosmetyki i środki czystości 280 zł, bilety komunikacyjne 50 zł, żłobek 650 zł, koszt utrzymania mieszkania 200 zł, leki 50 zł. Matka dziecka pracuje jako kierownik do spraw wycieczek i zarabia 1700 zł netto. Do 23 czerwca 2014 roku matka małoletniego przebywała na zasiłku macierzyńskim, świadczenie wynosiło 1400 zł. Wskazano, że przedstawicielka ustawowa małoletniego korzysta z pomocy finansowej rodziców, wraz z małoletnim zamieszkuje w ich mieszkaniu. Czynnosc wynosi 900 zł, energia i gaz 150 zł, telefon i internet 120 zł. Według wskazań strony powodowej pozwany jest zatrudniony na stanowisku specjalisty ds. tworzy sztucznych i zarabia około 3000 zł miesięcznie netto. Dochodzona kwota tytułem renty alimentacyjnej dla dziecka jest umiarkowana, proporcjonalna do możliwości zarobkowych pozwanego, odpowiada równej stopie życiowej członków rodziny. W uzasadnieniu wniosku o udzielenie zabezpieczenia podano, że pozwany nie mieszka z matką powoda, nie utrzymuje stałego kontaktu z małoletnim.

/pozew – k. 2-9/

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2014 roku tut. Sąd oddalił wniosek małoletniego powoda o udzielenie zabezpieczenia, z uwagi na nie wykazanie sytuacji majątkowej pozwanego oraz nieuprawdopodobnienie kosztów utrzymania powoda.

Postanowieniem z dnia 19 stycznia 2015 roku Sąd uchylił postanowienie z dnia 19 sierpnia 2014 roku i udzielił zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego M. K. dołożenia tytułem alimentów na rzecz małoletniego powoda K. K. (1) ur. (...) w G. kwotę 700 zł miesięcznie za okres od dnia 25 lipca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku, oraz kwotę 650 zł miesięcznie za okres od dnia 1 stycznia 2015 roku płatnych do rąk przedstawicielki ustawowej powoda B. R. z góry do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

/postanowienie z dnia 19.08.14r. – k. 32-34, postanowienie z dnia 19.01.15r. – k. 173/

W dniu 8 września 2014 roku pozwany złożył odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podał, że w okresie od stycznia 2014 roku do sierpnia 2014 roku przekazał na konto matki dziecka kwotę 37,800 zł, z czego w dniu 10 stycznia 2014 roku kwotę 30,000 zł. obecnie na większe obciążenie pozwanego nie stać, gdyż na wypłatę pieniędzy na utrzymanie syna K. zaciągnął kredyt gotówkowy. Miesięczna rata kredytu wynosi 900 zł. Ponadto co miesiąc wypłaca tytułem alimentów na małoletniego kwotę 500 zł. Oprócz tego powód ma na utrzymaniu swoich rodziców, matkę rencistkę oraz bezrobotnego ojca. Pozwany opłaca koszty związane z utrzymaniem nieruchomości pozwanego w kwocie ok. 1000 zł miesięcznie w okresie grzewczym i 400 zł miesięcznie w okresie pozagrzewczym. Średniomiesięczny koszt utrzymania pozwanego i jego rodziców, bez kosztów opału, przy skromnym życiu wyniósł w okresie od 1 stycznia 2014 roku do 1 września 2014 roku kwotę 1780,36 zł. rodzice przedstawicielki ustawowej powoda posiadają znaczne oszczędności, pozwalające na zakup mieszkania. Sytuację, w której rodzice przedstawicielki ustawowej powoda mieszkają razem w mieszkaniu o powierzchni 52m² pozwany uznaje za ich wybór.

/odpowiedź na pozew – k. 42-44/

Na rozprawie w dniu 19 stycznia 2015 roku pozwany uznał żądanie pozwu do kwoty 500 zł miesięcznie.

/protokół rozprawy z dnia 19.01.15r. – k. 171/

Na rozprawie w dniu 7 października 2015 roku pełnomocnik powoda cofnął pozew za okres od 1 kwietnia 2015 roku do 31 lipca 2015 roku z uwagi na to, iż strony prowadziły wspólne gospodarstwo domowe.

Pełnomocnik powoda oświadczył ponadto, że proponuje zawarcie ugody na kwotę 900 zł. Pozwany oświadczył, że jest skłonny zawrzeć ugodę na kwotę 600-650 zł.

/ protokół rozprawy z dnia 07.10.15r. – k. 262/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K. K. (1) urodzony (...) pochodzi ze związku nieformalnego, pozwanego M. K. i B. R..

W okresie od lipca 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku koszty utrzymania małoletniego wynosiły około 1600 zł. W tym czasie koszty związane z wyżywieniem małoletniego dziecka wynosiły 300 zł miesięcznie, a także dodatkowo matka małoletniego ponosiła średniomiesięczne wydatki związane ze żłobkiem małoletniego w kwocie ok. 800 zł, środki czystości, higieny, pieluch 200 zł, odzież i obuwie 70 zł, zakup zabawek 70 zł, leki 50 zł, 100 zł z tytułu partycypowania w kosztach utrzymania mieszkania. Od stycznia 2015 roku koszty utrzymania dziecka wynosiły około 1000 zł miesięcznie, wydatki zmniejszyły się z uwagi na fakt, że małoletni przestał chodzić do żłobka. Wówczas koszty utrzymania małoletniego wynosiły: 500 zł wyżywienie, 200 zł środki czystości, pieluchy, 70 zł odzież i obuwie, 70 zł zakup zabawek, 50 zł leki, 100 zł partycypowanie w kosztach utrzymania mieszkania. W tym czasie małoletni z matką mieszkał u dziadków macierzystych. W okresie od 1 sierpnia 2015 roku małoletni ponownie rozpoczął uczęszczanie do żłobka, jednak jego koszty utrzymania były mniejsze niż uprzednio z uwagi na zmianę sytuacji mieszkaniowej, a także upływ czasu i jego wzrost (małoletni nie używał już pieluch). Koszty jego utrzymania kształtują się obecnie, na poziomie około 1300 zł miesięcznie. W skład tych kosztów wchodzi: wyżywienie 300 zł, środki czystości i higieny 60 zł, odzież i obuwie 70 zł, zabawki 70 zł, leki 50zł, partycypowanie w kosztach utrzymania mieszkania 100 zł oraz opłata za żłobek ok. 650 zł.

W okresie od kwietnia do końca lipca 2015 roku małoletni powód wraz z matką mieszkali wraz z pozwanym, który ponosi koszty utrzymania powoda. Od sierpnia 2015 roku powód wraz z matką zamieszkali w P. u nowego partnera matki oraz u jego dziecka.

Przedstawicielka ustawowa powoda ma 30 lat. Z zawodu jest sekretarką.

Przed urodzeniem małoletniego B. R. pracowała w firmie (...) i otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 1700 zł. Po urodzeniu małoletniego matka powoda pozostawała na zasiłku macierzyńskim i otrzymywała świadczenie w wysokości ok. 1400 zł, do czerwca 2014 roku. Do lipca 2014 roku przebywała na zaległym urlopie wypoczynkowym. W październiku 2014 roku otrzymała wypowiedzenie umowy o pracę w firmie (...). Od marca 2015 roku B. R. była zarejestrowana jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku w wysokości ok. 500 zł. W dniu 6 lipca 2015 roku rozpoczęła pracę na umowę zlecenie, z tytułu której otrzymywała wynagrodzenie w wysokości ok. 1600 zł netto. Od 1 października 2015 roku matka powoda posiada umowę o pracę, którą wykonuje na stanowisku sekretarki. Otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie ok. 1700 zł netto. Partner matki powoda zarabia około 3500 zł miesięcznie.

W 2014 roku matka powoda otrzymała od pozwanego kwotę w wysokości ok. 30 tys. zł, w ramach zwrotu nakładu jaki poniosła na majątek pozwanego.

B. R. posiada samochód osobowy marki O. (...), rocznik 2000. Małoletni jest zawożony do żłobka samochodem.

/ **dowód:** odpis zupełny aktu urodzenia k. 12; zeznania przedstawicielki ustawowej powoda – k. 165-168, 260-262; zeznania pozwanego – 258-259; wydruki transakcji z bankowego konta internetowego – k. 16-27; zaświadczenie o zatrudnieniu – k. 103, 151-152; zaświadczenie o wypłacanych świadczeniach – k. 153; wypowiedzenie umowy o pracę – k. 154 dowód wpłaty KP za żłobek-105, 107, 200, 207, 216; potwierdzenie wpłaty – czynsz – k. 123-125; faktura za telefon – k. 126-127; faktura – energia – k. 128-129; faktura – gaz – k. 130; opłata za przedszkole – k. 247-248/

Pozwany M. K. ma 32 lata, z zawodu jest handlowcem. W 2014 roku pozwany zarabiał średniomiesięcznie 4439,99 zł netto, obecnie kwota ta wynosi 4644,54 zł netto. Ponadto pozwany otrzymuje również inne nieregularne dodatki do

pensji, jak premia uznaniowa. Z zeznania podatkowego za 2014 roku wynika, że pozwany osiągnął dochód w wysokości 73.626,49 zł brutto.

Na usprawiedliwione koszty utrzymania powoda składają się następujące wydatki: 700 zł jego utrzymanie, 900 zł rata kredytu zaciągniętego na spłatę matki powoda, zakup telefonu komórkowego, inwestycje w dom pozwanego, średniomiesięczny koszt utrzymania domu 750 zł (5 miesięcy x400 zł, 7 miesięcy x1000 zł).

Pozwany wspiera też finansowo swoją matkę. Matka pozwanego pozostaje na rencie – w wysokości 700 zł. Po śmierci ojca pozwany mieszka tylko z matką, w domu będącym jego własnością. Pozwany otrzymał dom w darowiźnie, w sierpniu 2014 roku. Ma on około 200m², wartość nieruchomości szacowana jest na ok. 400 tys. zł.

Pozwany wywiązuje się z nałożonego na niego w zabezpieczeniu obowiązku alimentacyjnego. Wcześniej dobrowolnie przekazywał matce powoda sumy na zaspokojenie jego potrzeb. Początkowo 1000zł, następnie 500zł. Ma regularny kontakt z małoletnim. W sierpniu 2015 roku pozwany przez dwa tygodnie zajmował się synem. We wrześniu 2015 roku małoletni powód chorował przez 10 dni i w tym czasie zajmował się nim pozwany.

/ **dowód:** zeznania pozwanego – k. 168-171, zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda k. 260-262, 258-260; PIT-37 – k. 249-252; PIT-11 – k. 253; PIT-40 – k. 157-159; zaświadczenie o dochodach – k. 265, 156; wydruk transakcji z bankowego konta internetowego – k. 266-276; umowa kredytowa – k. 77-81; harmonogram spłat kredytu – k. 75-76; zaświadczenie o dochodach – k. 74; wpłaty za energię elektryczną – k. 45-49; wpłaty za odpady – k. 50-53; wpłaty za podatek – 58-60; przelewy na konto matki małoletniego – k. 61-73, 92-100; /

W dniu 12 stycznia 2015 roku strony zawarły ugodę dotyczącą uregulowania kontaktów pozwanego z małoletnim, przed tut. Sądem w sprawie IV Nsm (...)/14. Pozwany w okresie od 24.01.2015 r. do 31.03.2015 r. spotykał się z dzieckiem w każdą drugą i czwartą sobotę miesiąca od godz. 14.00 do godz. 18.00, zaś od 01.04.2015 roku od godz. 10.00 do godz. 17.00, w każdą środę miesiąca od godz. 16.00 do godz. 18.00, w drugi dzień Świąt Wielkanocnych oraz 25 grudnia od godz. 10.00 do godz. 17.00.

/ **dowód:** kopia protokołu rozprawy z dnia 12.01.15r. w sprawie IV Nsm (...)/14 – k. 160-164/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na treści dokumentów urzędowych załączonych do akt sprawy, gdyż zostały one sporządzone przez uprawnione do tego organy, w sposób przepisany prawem. Sąd dał również wiarę dokumentom prywatnym złożonym przez strony na potrzeby niniejszej sprawy. W ocenie Sądu stanowią one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji, a żadna ze stron nie podważyła ich autentyczności. Sąd dał wiarę także zeznaniom przedstawicielki ustawowej powoda oraz zeznaniom pozwanego w zakresie, w jakim były one spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie w innych przeprowadzonych dowodach.

Sąd na mocy art. 229 k.p.c. oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków K. K. (3), J. S., H. K., W. K. gdyż okoliczności na które mieli zeznawać zawnioskowani świadkowie nie były sporne w sprawie. Strona eona powodowa nie zakwestionowała wskazywanych przez pozwanego jego kosztów utrzymania, czy też kosztów utrzymania domu.

Sąd na mocy art. 229 k.p.c. i art. 217 § 3 k.p.c. oddalił wniosek małoletniego powoda o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków M. B., K. S. oraz J. R., gdyż fakt pochodzenia dziecka, zatrudnienie matki dziecka i wysokość jej dochodów, korzystanie przez matkę powoda z pomocy finansowej swoich rodziców nie był sporny w sprawie. Ustalenie relacji między rodzicami dziecka w ocenie Sądu nie należały do przedmiotu niniejszego postępowania. Przesłuchanie zawnioskowanych przez strony świadków służyłoby jedynie przedłużeniu postępowania.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez Sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dn. 10 października 1969 r., III CRN 350/69).

W ocenie Sądu roszczenie małoletniego powoda częściowo zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, iż pozwanego obciąża obowiązek alimentacyjny wobec syna, gdyż powód jest osobą małoletnią i nie posiada majątku.

Bezspornym jest także, że do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda należy wliczyć koszty żywienia, środków higieny i czystości oraz odzieży, a także jej udział w opłatach mieszkaniowych w zajmowanym przez powoda mieszkaniu. Zważyć należy, że podane przez matkę powoda kwoty przeznaczone na jego utrzymanie, są w ocenie Sądu jest zawyżone mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego, wiek małoletniego oraz wszystkie okoliczności sprawy. Łączną kwotę usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego Sąd omówi w dalszej części uzasadnienia.

Sąd uwzględnił powództwo co do zasady, jednakże uznał, że kwota 1000 zł, o którą wnosiła strona powodowa, jest kwotą zawyżoną, gdyż nie znajduje ona oparcia w usprawiedliwionych kosztach utrzymania powoda.

Sąd w przedmiotowym wyroku rozróżnił pewne okresy, na podstawie których orzekł jak w sentencji wyroku.

Pierwszym okresem dotyczy czasu od wniesienia pozwu, do końca grudnia 2014 roku. Wówczas małoletni uczęszczał jeszcze do żłobka. Sąd podtrzymuje swoje twierdzenia zawarte w postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia, gdzie koszty utrzymania małoletniego wynosiły w granicach 1600 zł. Mając na uwadze ówczesne uzasadnienie, Sąd podtrzymuje swoje stanowisko, iż kwota adekwatna do kosztów utrzymania dziecka oraz możliwości zarobkowych pozwanego wynosi w tamtym okresie 700 zł.

Od początku roku 2015 roku sytuacja małoletniego uległa zmianie. W zakresie cofniętego pozwu, od 1 kwietnia do końca lipca 2015 roku, alimenty nie zostały zasądzone. Odnośnie zaś okresu do końca marca 2015 roku oraz od 1 sierpnia 2015 roku, uzasadniona kwota alimentów wynosi 650 zł.

W pierwszym okresie roku małoletni nie uczęszczał do żłobka, koszty jego utrzymania mieściły się wówczas w granicach 1000 zł. Sytuacja zarobkowa i majątkowa pozwanego była jednak lepsza niż sytuacja zarobkowa i majątkowa matki powoda, co nie uzasadniało podziału kosztów utrzymania małoletniego po połowie.

Odnośnie zaś okresu od 1 sierpnia 2015 roku pomimo, że małoletni uczęszczał do żłobka, jego koszty utrzymania zmniejszyły się. Wynosiły one w tamtym czasie około 1300 zł miesięcznie. Sąd uwzględnił fakt wspierania matki powoda przez pozwanego, w okresie kiedy małoletni był chory. Pozwany sprawował wówczas opiekę nad dzieckiem, dokładając tym samym osobistych starań w wychowanie małoletniego. W związku z czym Sąd podzielił kwotę usprawiedliwionych wydatków po połowie, na każdego z rodziców.

Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego uległy w tym okresie zmniejszeniu w związku z tym, że zmieniła się sytuacja mieszkaniowa matki dziecka. Wydatki mieszkaniowe należy podzielić na cztery osoby, gdyż matka małoletniego i małoletni zamieszkują z partnerem B. R. i jego synem. Kwota uzyskana po podziale jest niższa od kosztów mieszkaniowych jakie ponosiła matka powoda mieszkając u rodziców. Ponadto z uwagi na rozwój dziecka,

wydatki w postaci pieluch oraz środków higieny osobistej uległy zmniejszeniu, co wynika z etapu rozwoju dziecka, a także z zasad doświadczenia życiowego. W ocenie Sądu kwoty podane przez przedstawicielkę ustawową powoda, wydatkowane na ten cel, są znacznie zawyżone. Mają na uwadze sytuację majątkową stron, wydatek zakupu mleka dla małoletniego, jest w ocenie Sądu nieznaczny i nie wymaga on dogłębnej analizy.

Odnosząc się do sytuacji majątkowej pozwanego, wskazać należy, że obowiązek alimentacyjny wobec dziecka wyprzedza obowiązek względem matki pozwanego. Sąd nie podziela argumentacji pozwanego, jakoby koszty związane z utrzymaniem nieruchomości, którą pozwany otrzymał, nie pozwalały mu nałożenie na rzecz dziecka ponad kwotę 500 zł. Posiadanie majątku jest argumentem przemawiającym za wyższymi możliwościami zarobkowymi. Pozwany dobrowolnie zgodził się na przyjęcie darowizny w postaci nieruchomości, w związku z czym liczyć się powinien z obciążeniami w kontekście kosztów związanych z tą nieruchomością.

Mając na względzie ogół okoliczności sprawy Sąd na mocy art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. orzekł jak w pkt 1 wyroku. W punkcie 3 oddalono powództwo w pozostałym zakresie na mocy art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. a contrario oceniając je jako wygórowane, przekraczające usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda i możliwości zarobkowe pozwanego.

W punkcie 2 wyroku Sąd umorzył postępowanie w zakresie cofniętego powództwa na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.

Koszty na rzecz Skarbu Państwa Sąd ustalił mając na uwadze wartość przedmiotu sporu, zgodnie z art. 22 kpc. Wartość przedmiotu sporu wynosiła 8050 zł (700 zł x 5 miesięcy, oraz 650 zł x 7 miesięcy). W związku z czym opłata od sprawy wyniosła 403 zł, po zaokrągleniu do pełnej złotówki (8050 zł x 5 %). Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt 5 wyroku.

W punkcie 4 orzeczono o kosztach procesu na zasadzie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c., § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t.). Z uwagi na wartość przedmiot sporu zasądzono od pozwanego na rzecz małoletniego kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W punkcie 6 wyroku na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. z urzędu nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

na oryginale właściwy podpis